

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0228/2012

13.7.2012

SPRAWOZDANIE

w sprawie sprawozdania specjalnego nr 12/2011 (absolutorium za rok 2011) zatytułowanego „Czy działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych?”

(N7-0003/2012 – C7-0018/2012 – 2012/2009(DEC))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawczyni: Marta Andreasen

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
UZASADNIENIE	7
OPINIA KOMISJI RYBOŁÓWSTWA.....	9
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	14

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

z uwagami, w ramach procedury udzielenia Komisji absolutorium, w związku ze sprawozdaniem specjalnym nr 12/2011 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zatytułowanym „Czy działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych?” (N7-0003/2012 – C7-0018/2012 - (2012/2009)(DEC))

Parlament Europejski,

- uwzględniając budżet ogólny Unii Europejskiej na rok budżetowy 2011¹,
 - uwzględniając sprawozdanie specjalne nr 12/2011 Europejskiego Trybunału Obrachunkowego zatytułowane „Czy działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych?”,
 - uwzględniając art. 319 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich², w szczególności jego art. 145, 146 i 147,
 - uwzględniając art. 76 i art. 112 Regulaminu, jak również załącznik VI do Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej oraz opinię Komisji Rybołówstwa (A7-0228/2012),
- A. mając na uwadze, że sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego są analizowane przez Parlament w trakcie rocznej procedury udzielania absolutorium;
- B. mając na uwadze, że sprawozdania specjalne Trybunału Obrachunkowego dostarczają informacji na temat problemów związanych z wykonaniem w zakresie wydatków i jako takie stanowią narzędzie pełnienia przez Parlament roli organu udzielającego absolutorium;
- C. mając na uwadze wspólna polityka rybołówstwa (WPRyb) i Europejski Fundusz Morski i Rybacki mają zostać zbadane przez organy ustawodawcze;
1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Trybunału i przyjmuje do wiadomości jego krytyczną ocenę środków przedsięwziętych zarówno przez Komisję, jak i państwa członkowskie;
 2. podkreśla, że WPRyb ma na celu promowanie zrównoważonego połowu ryb, co zakłada długofalową rentowność sektora rybołówstwa oraz równowagę pomiędzy zasobami

¹ Dz.U. L 68 z 15.3.2011.

² Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

rybnymi i zdolnością połowową floty rybackiej, tak aby uniknąć nadmiernej eksploatacji zasobów rybnych;

3. odnotowuje, że mimo iż kwestia ograniczenia nadmiernej zdolności połowowej powracała w poprzednich reformach WPRyb i była poruszana w specjalnych sprawozdaniach nr 3/1993 i nr 7/2007 Trybunału, podjęte jak dotychczas kosztowne środki ograniczenia nadmiernej zdolności połowowej przez przystosowanie floty rybackiej do zasobów rybnych okazały się bezowocne;
4. przyznaje, że w unijnych połowach ryb od roku 1995 utrzymuje się tendencja zniżkowa oraz że według zielonej księgi Komisji z kwietnia 2009 r. spadek ten spowodowany jest w dużej mierze przełowieniem i stanowi część błędnego koła, jakie tworzą również nadmierna zdolność połowowa oraz niska rentowność flot rybackich;
5. wyraża zaniepokojenie, że od ostatniej reformy WPRyb w 2002 r. połowy ryb spadły o 1 mln ton¹, a liczba miejsc pracy w sektorze rybołówstwa zmalała z 421 000 do 351 000²;
6. zwraca uwagę na to, że chociaż brak oficjalnej definicji nadmiernej zdolności połowowej, to spadek połowów i utrata miejsc pracy w wyniku zbyt intensywnie eksploatowanych zasobów rybnych obrazują de facto nadmierną zdolność połowową; w związku z tym wzywa Komisję, by zdefiniowała „nadmierne zdolności połowowe” oraz rozważyła bardziej adekwatne i zdecydowane środki ułatwiające działania na rzecz zrównoważenia zdolności i możliwości połowowych;
7. uważa za istotne, by Komisja w trybie pilnym przygotowała sprawozdanie zawierające dane na temat istniejących w Unii nadwyżek zdolności połowowych, z podziałem na poszczególne łowiska i państwa;
8. wyraża ponadto zaniepokojenie, że maksymalne pułapy zdolności połowowej floty, jako środek ograniczający wielkość floty rybackiej, są bezużyteczne, ponieważ rzeczywista wielkość floty jest zdecydowanie poniżej maksymalnych wartości i mogłaby być nawet o 200 000 ton większa i nadal spełniać przepisy; podkreśla jednocześnie, że wskutek postępu technicznego w ciągu ostatnich ostatniej dekady zdolności połowowe poprawiły się o średnio 3% rocznie;
9. odnotowuje, że według WPRyb ładowność statku mierzona jest na podstawie mocy (w kilowatach) i wielkości (pojemność brutto) oraz że te pomiary nie uwzględniają jednak postępu technologicznego w metodach połowu, co utrudnia określenie właściwych celów w zakresie ograniczenia ładowności; odnotowuje, że Komisja pragnie utrzymać te parametry statyczne do końca 2015 r.;
10. wzywa Komisję do egzekwowania od państw członkowskich wykonywania obowiązku prawidłowej aktualizacji rejestru floty oraz ustanowienia obowiązku składania sprawozdań dotyczących starań na rzecz osiągnięcia równowagi pomiędzy zdolnością połowową a możliwościami połowowymi;

¹ Źródło: Eurostat.

² Źródło: Komisja Europejska, „Zatrudnienie w sektorze rybołówstwa” (2006 r.).

11. stwierdza, że nowy wniosek Komisji dotyczący WPRyb i zmniejszenia zdolności połowowej opiera się na nowym podejściu, którego podstawą jest rynek (systemy przyznawania przekazywalnych praw połowowych), ponieważ Komisja doszła do wniosku, że systemy te pozytywnie wpływają na zmniejszenie nadmiernej zdolności połowowej;
12. wyraża zaniepokojenie brakami w przepisach dotyczących postępowania z prawami połowowymi w przypadku złomowania statków rybackich z wykorzystaniem pomocy publicznej, a także z powodu braku definicji jasnych i skutecznych kryteriów wyboru statków; jest zdania, że programy złomowania zostały częściowo wprowadzone nieprawidłowo, na przykład za pieniądze podatników złomowano nieaktywne już statki, a nawet pośrednio wykorzystywano te środki do budowy nowych statków; zwraca jednak uwagę, że niektóre państwa członkowskie posiadają systemy złomowania, które spełniają zamierzone cele; podkreśla w związku z tym potrzebę stosowania ścisłych środków bezpieczeństwa przy stosowaniu programów złomowania jako sposobu ograniczania nadmiernej zdolności połowowej w celu ograniczania nadużyć;
13. wyraża ubolewanie, że inwestycje na pokładzie statków rybackich finansowane z Europejskiego Funduszu Rybackiego (EFF) mogły zwiększyć zdolność poszczególnych statków do połowu ryb; uważa, że nota interpretacyjna, jaką Komisja przygotowała i rozesłała państwom członkowskim w następstwie specjalnego sprawozdania Trybunału w sprawie zdolności statków do połowu ryb, w której Trybunał wezwał organy krajowe do przeprowadzania ściślejszych kontroli przed podjęciem decyzji dotyczącej finansowania projektów inwestycji na pokładach, jest niewystarczająca;
14. mając na uwadze, że – jak podano w ust. 36 specjalnego sprawozdania – do końca 2010 r. wdrożenie EFF w zakresie wydatków poświadczonych przez państwa członkowskie sięgnęło kwoty 645 mln EUR, czyli 15% kwoty dostępnej na lata 2007–2013, większość tej kwoty zadeklarowano w 2010 r., a na dzień 31 grudnia 2010 r. Komisja nadal nie wypłaciła 292 mln EUR z powodu późnego przyjęcia przez Radę rozporządzenia (WE) nr 1198/2006 z dnia 27 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rybackiego¹ i złożoności procesu uruchomienia systemów zarządzania i kontroli przez państwa członkowskie; stwierdza, że poświadczone płatności okresowe wypłacone państwom członkowskim do końca grudnia 2011 r. wyniosły 28% (1 188 mln EUR) całkowitych środków EFF i z zadowoleniem przyjmuje fakt, że tempo absorpcji środków z EFF obecnie wzrasta;
15. zaleca państwom członkowskim podjęcie działań mających na celu
 - dostosowanie ich flot do obecnych uprawnień do połowów oraz
 - dopilnowanie, by kryteria wyboru w ramach programów wycofywania statków rybackich z eksploatacji były opracowane tak, by miały korzystny wpływ na trwałość docelowych stad ryb oraz by unikać udzielania pomocy publicznej na wycofywanie z eksploatacji statków rybackich

¹ Dz.U. L 223 z 15.8.2006, s. 1.

nieprowadzących działalności połowowej;

16. wzywa Komisję do określenia skutecznych pułapów zdolności połowowej floty;
17. uważa, że niezbędna jest reforma WPRyb w celu regionalizacji jej wdrażania oraz zarządzania jej programami i środkami;
18. popiera zalecenia Trybunału dotyczące:
 - opracowania działań, które skutecznie zmniejszą nadmierną zdolność połowową floty rybackiej i doprowadzą do lepszego zdefiniowania i pomiaru zdolności połowowej i nadmiernej zdolności połowowej, poświęcając jednocześnie szczególną uwagę utrzymaniu pozostałych miejsc pracy w sektorze rybołówstwa;
 - ponownego przeanalizowania systemu pomocy na rzecz modernizacji statków i wyjaśnienia roli systemów przekazywania praw połowowych;
 - ustanowienia jasnych przepisów selekcji dla programów wycofywania statków rybackich z eksploatacji;
 - terminowego wdrożenia EFF przez państwa członkowskie, a także tego, aby żadna z finansowanych ze środków publicznych inwestycji na pokładzie statków nie prowadziła do zwiększenia zdolności połowowych;
 - konieczności właściwego aktualizowania rejestru floty rybackiej oraz sprawozdań państw członkowskich, które powinny zawierać wymagane i odpowiednie informacje;
19. ponadto uważa, że w świetle krytycznej opinii Trybunału wyraźnie widać, że EFF i WPRyb w nieskuteczny sposób wykorzystują nasze wspólne zasoby, dlatego też z zadowoleniem przyjmuje pomysł dokonania przeglądu całego systemu w najbliższej przyszłości; w procesie restrukturyzacji tych systemów ważne jest, aby w dziedzinie WPRyb skupić się na tych obszarach, którymi najlepiej można zająć się na szczeblu unijnym, takimi jak aspekty środowiskowe, zamiast stosować różnego rodzaju nieskuteczne systemy wsparcia;
20. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Trybunałowi Obrachunkowemu.

UZASADNIENIE

Zgodnie z orzecznictwem sprzed wielu lat rybołówstwo już od pewnego czasu podlegało wyłącznej kompetencji UE, zanim stwierdzono to jednoznacznie w traktacie lizbońskim, w art. 3 TFUE. Zaledwie część akwakultury i zasoby wody słodkiej objęte są nadal zakresem kompetencji dzielonych.

Mimo że WPRyb okazała się porażką, Komisja pragnie, abyśmy uwierzyli w możliwość opracowania przez nią planów reformy dotyczących zarówno WPRyb¹, jak i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego². Choć nie wchodzi one w zakres niniejszego sprawozdania, oba plany są obecnie przedmiotem dyskusji organów ustawodawczych UE. Zdaniem sprawozdawczyni niewiele się zmieni.

Streszczenie specjalnego sprawozdania, podobnie jak tytuły poszczególnych rozdziałów, brzmią jak wyrok, w którym zarówno Komisję, jak i Radę uznano za winne pod każdym względem:

a) dochodziło do opóźnień w realizacji projektów oraz uruchamianiu systemów zarządzania i kontroli; b) nie zapewniono solidnej koncepcji ani właściwego wdrożenia planów dostosowania nakładu połowowego poszczególnych państw członkowskich; c) nie przedstawiono wystarczającego uzasadnienia celów w zakresie zmniejszenia zdolności połowowej; w związku z tym wzrosło ryzyko nieodpowiedniego ukierunkowania procesu zmniejszania nadmiernej zdolności połowowej; d) inwestycje na pokładzie statków rybackich finansowane z Europejskiego Funduszu Rybackiego (EFF) mogły zwiększyć zdolność poszczególnych statków do połowu ryb; e) rejestr unijnej floty rybackiej nie był właściwie aktualizowany szczegółowymi danymi dotyczącymi statków rybackich złomowanych z wykorzystaniem pomocy publicznej; f) kryteria wyboru w ramach programów wycofywania statków rybackich z eksploatacji nie były zawsze dobrze ukierunkowane i prowadziły do sytuacji, w których złomowaniu podlegały statki rybackie mające niewielki wpływ na docelowe stada ryb; g) w stawkach pomocy publicznej stosowanych w przypadku wycofywania statków rybackich z eksploatacji często nie uwzględniano opłacalności na podstawie odpowiednich obiektywnych kryteriów; h) niektóre państwa członkowskie, które zastosowały rozporządzenie dotyczące kryzysu paliwowego, nie osiągnęły wcześniej wymaganego zmniejszenia zdolności floty rybackiej; i) sprawozdawczość w zakresie starań na rzecz zmniejszenia nadmiernej zdolności połowowej była nieodpowiednia.

Komisja Europejska sama przyznała w grudniu 2011 r., że wycofywanie statków rybackich, które wyniosło 1,7 mld EUR, zakończyło się porażką³.

¹ http://ec.europa.eu/fisheries/reform/com_2011_425_pl.pdf

² http://ec.europa.eu/fisheries/reform/com_2011_425_pl.pdf

³ Zob. ppkt 6: „Rozwiązanie problemu nadmiernej zdolności połowowej przy użyciu pomocy publicznej, między innymi poprzez złomowanie, okazało się nieskuteczne. Mimo iż od 1994 r. przeznaczono na ten cel 1,7 mld EUR, rzeczywista zdolność połowowa większości flot UE nie uległa zmniejszeniu. W związku z powyższym w ramach EFMR nie będzie się już udzielać wsparcia dla złomowania, a zaoszczędzone w ten sposób zasoby przeznaczone zostaną na bardziej skuteczne formy pomocy na rzecz zrównoważonego rybołówstwa”.

Jeszcze przed opublikowaniem zielonej księgi Komisji z kwietnia 2009 r. zrównoważone rybołówstwo uznano za priorytet w 18-miesięcznym programie działania trzech prezydencji Francji, Czech i Szwecji, zatwierdzonym w czerwcu 2008 r. Zagadnieniu temu zdaje się nie towarzyszyć poczucie pilności.

W odpowiedzi na pytanie, dlaczego od 1997 r. Komisja nie dokonała oceny nadmiernej zdolności połowowej floty, stwierdziła ona, że od roku 2002 Rada podjęła decyzję o zastosowaniu odmiennego podejścia. Na uwagi ujęte w pięciu punktach oraz na jedno zalecenie Trybunału dotyczące tej kwestii Komisja odpowiedziała w trzech wersach, że jest to „złożony technicznie” proces, na którego temat wiedzę i dane pozwalające wysnuć odpowiednie wnioski posiada nie Komisja, lecz urzędy ds. rybołówstwa w państwach członkowskich.

W zielonej księdze Komisji z kwietnia 2009 r. stwierdzono w odniesieniu do przelówienia, że 88% stad ryb było poławianych na poziomie niezgodnym z zasadą zrównoważonego rozwoju oraz że spośród tych stad 30% znajdowało się poza bezpiecznymi granicami biologicznymi.

Oburzające jest – zwłaszcza w przypadku przelówionych stad – że wśród odrzutów znajdują się zupełnie zdrowe ryby.

Na „bliższy dialog z sektorem rybołówstwa i podmiotami objętymi wspólną polityką rybacką” (linia budżetowa 11 04 11) Unia przeznaczyła ponad 6,25 mln EUR rocznie, podczas gdy przez pierwsze cztery lata wynik wyniósł średnio 4,68 mln EUR. Na dialog przeznaczono zbyt dużo środków budżetowych.

W odniesieniu do ogólnej struktury specjalnych sprawozdań Trybunału sprawozdawczyni jest zdania, że ich przydatność wzrosłaby, gdyby oprócz punktu widzenia Komisji uwzględniano również opinie państw członkowskich. Niektóre krajowe instytucje kontroli odnoszą się w swoich sprawozdaniach do uwag podmiotu podlegającego kontroli – jest to procedura, której przejście mógłby być może rozważyć Europejski Trybunał Obrachunkowy.

Kontrola ogranicza się niestety obecnie do sposobu realizacji zaleceń Trybunału. Na początek grupa robocza ds. rybołówstwa, która spotyka się w budynku Borschette lub Justus Lipsius w Brukseli, mogłaby podjąć decyzję o publikowaniu protokołów posiedzeń.

W niniejszym sprawozdaniu podkreślono to, co o WPR_{ryb} wszyscy wiemy: jest ona sromotną klęską. Od samego początku jej istnienia solidną politykę krajową chroniącą stada i stawiającą granice zastąpił kosztowny i nieoszczędny system dostępny dla wszystkich, którego Komisja nie jest w stanie kontrolować. Nie można w żadnej mierze zagwarantować przyszłego zrównoważonego rozwoju rybołówstwa w UE. Komisja nie podjęła żadnych skutecznych środków w celu monitorowania sytuacji. Zdaniem sprawozdawczyni rozwiązanie jest jasne – polityka w tej dziedzinie powinna leżeć w gestii rządów krajowych. Jeśli to nie nastąpi, należy się obawiać, że w niedalekiej przyszłości w Europie przestanie istnieć jakikolwiek znaczący przemysł rybny.

21.6.2012

OPINIA KOMISJI RYBOŁÓWSTWA

dla Komisji Kontroli Budżetowej

w sprawie sprawozdania specjalnego nr 12/2011 (absolutorium za rok 2011) - Czy działania podjęte przez UE przyczyniły się do dostosowania zdolności połowowej flot rybackich do dostępnych możliwości połowowych?
(N7-0003/2012 – C7-0018/2012 – 2012/2009(DEC))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Guido Milana

WSKAZÓWKI

Komisja Rybołówstwa zwraca się do Komisji Kontroli Budżetowej, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. stwierdza, że w swoim sprawozdaniu Trybunał Obrachunkowy:
 - a) wskazał, że zmniejszenie zdolności połowowej jest możliwe z zastosowaniem innych instrumentów wspólnej polityki rybołówstwa i, jedynie jako przykład, rozważył przekazywalne koncesje połowowe, nie wyszczególniając oferowanych przez nie korzyści;
 - b) zalecił, by państwa członkowskie wypełniały swoje obowiązki w zakresie aktualizacji rejestrów statków rybackich, tak aby Komisja mogła ocenić, czy zdolności połowowe floty dostosowane są do uprawnień do połowów, co obecnie nie jest możliwe (ustęp 77);
 - c) nie uwzględnił specyfiki poszczególnych stref i rodzajów rybołówstwa, np. różnicy między połowami na małą skalę a połowami przemysłowymi;
 - d) zwrócił uwagę na to, że w ciągu ostatniego dziesięciolecia całkowite połowy w UE zmniejszyły się o ponad 1 mln ton;
 - e) uznał, że nadmierna zdolność połowowa nadal pozostaje jedną z przyczyn braku zapewnienia zrównoważonej działalności połowowej w ramach WPRyb;
 - f) ujawnił nieścisłość informacji przekazywanych przez państwa członkowskie i wynikające z niej trudności w wytyczaniu strategii politycznych, które mogłyby ograniczyć nadmierną zdolność połowową, oraz trudności w ocenie wyników takich

strategii;

2. uważa za istotne, by Komisja w trybie pilnym przygotowała sprawozdanie zawierające dane na temat istniejących w Unii nadwyżek zdolności połowowych, z podziałem na poszczególne łowiska i państwa;
3. zaleca Komisji:
 - a) podjęcie inicjatywy w celu opracowania działań, które skutecznie zmniejszą nadmierną zdolność połowową floty rybackiej i wyeliminują wyżej wymienione uchybienia, takich jak lepsze zdefiniowanie zdolności połowowej i ustalenie efektywnych pułapów zdolności połowowej floty rybackiej;
 - b) ustalenie, czy należy ponownie rozpatrzyć program pomocy publicznej na inwestycje na pokładzie w związku z trudnościami w unikaniu inwestycji zwiększających zdolność połowową;
4. jest zdania, że:
 - a) Europejski Fundusz Morski i Rybacki nie przewiduje kompensaty dla rybaków, którzy tracą zatrudnienie z powodu złomowania statków, ani też dla kobiet, które dotyczą skutki zaprzestania działalności połowowej;
 - b) w dążeniu do zmniejszenia floty podstawowe znaczenie ma ustanowienie odpowiedniego okresu przejściowego przed ostatecznym zaprzestaniem finansowania złomowania ze środków publicznych, przy jednoczesnym opracowaniu środków wsparcia dla załóg, a także dla kobiet, których zatrudnienie jest związane z działalnością poszczególnych statków;
5. uważa, że sprawozdanie Trybunału Obrachunkowego nie powinno zawierać oceny politycznej ani wyrokować o zasadach rozdzielania uprawnień do połowów czy o narzędziach zarządzania flotą, jakie należy stosować, aby osiągnąć cele WPRyb, o których to kwestiach decyduje ustawodawca;
6. zaleca państwom członkowskim podjęcie działań mających na celu:
 - a) dostosowanie ich flot do obecnych uprawnień do połowów;
 - b) zapewnienie terminowej i prawidłowej aktualizacji rejestrów statków rybackich;
 - c) dopilnowanie, by wszelka pomoc publiczna na inwestycje na pokładzie była stosowana w sposób rygorystyczny i nie przyczyniała się do zwiększenia zdolności połowowej;
 - d) dopilnowanie, by kryteria wyboru w ramach programów wycofywania statków rybackich z eksploatacji były opracowane tak, by miały korzystny wpływ na trwałość docelowych stad ryb oraz by unikać udzielania pomocy publicznej na wycofywanie z eksploatacji statków rybackich nieprowadzących działalności połowowej;

7. uważa, że zalecenia Trybunału Obrachunkowego powinny zostać wykonane w trybie pilnym, w szczególności:
 - a) należy zdefiniować zdolność połowową i dokonać jej dokładnego pomiaru na podstawie konsultacji technicznych FAO dotyczących pomiaru zdolności połowowych; oraz
 - b) należy przyjąć zestaw jakościowych kryteriów środowiskowych służących jako wskazówki dla programów zarządzania zdolnością połowową;
 - c) należy zdefiniować nadmierną zdolność połowową i określić ją ilościowo w rozporządzeniach dotyczących WPRyb i EFMR; sugeruje zdefiniowanie nadmiernej zdolności połowowej jako nadmiernych mocy ekonomicznych, przy czym każdy statek rybacki lub każda grupa takich statków podlega ocenie pod kątem opłacalności w ramach dostępnych uprawnień do połowów; doprowadzi to do właściwego ustalenia zakresu problemu nadmiernej zdolności połowowej w odniesieniu do różnych rodzajów połowów i różnych flot;
8. zwraca uwagę na to, że chociaż brak oficjalnej definicji nadmiernej zdolności połowowej, to spadek połowów i utrata miejsc pracy w wyniku zbyt intensywnie eksploatowanych zasobów rybnych obrazują de facto nadmierną zdolność połowową; w związku z tym wzywa Komisję do zdefiniowania nadmiernej zdolności połowowej oraz opracowania bardziej odpowiednich i efektywnych rozwiązań, które ułatwią prowadzenie działań zmierzających do osiągnięcia równowagi pomiędzy zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów;
9. uważa, że zmniejszenie nakładu połowowego jest niezbędne do osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu poprzez:
 - a) udostępnienie środków niezbędnych dla właściwej realizacji wieloletnich planów zarządzania oraz osiągnięcia maksymalnego podtrzymywalnego połowu;
 - b) zmniejszenie presji na zasoby rybne w strefach tarlisk lub strefach odzyskiwania zasobów, zwłaszcza podczas okresów tarła;
 - c) zwiększenie udziału podmiotów gospodarczych w opracowywaniu i stosowaniu lokalnych planów zarządzania flotą zgodnie z celami WPRyb;
 - d) zachęcanie do alternatywnych form uzupełniania dochodów dla rybaków w celu zapewnienia poprawy ich warunków życia i pracy, przy jednoczesnym zapewnieniu trwałości zasobów;
 - e) zachęcanie do przeznaczania odrębnego finansowania na wykorzystywanie bardziej selektywnych i bardziej przyjaznych środowisku narzędzi połowowych, szczególnie w kontekście specjalnych programów pomocowych dla tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego i tradycyjnej akwakultury prowadzonych na małą skalę, w tym połowów skorupiaków i hodowli małż w środowisku naturalnym;
 - f) gromadzenie danych, w odniesieniu do którego zaleca się zwiększenie stopnia

współfinansowania z funduszy UE;

- g) zaplanowanie ukierunkowanego złomowania w ujęciu obszarowym;
- h) poprawę kontroli i przestrzeganie wprowadzonych pułapów zdolności połowowej;
- 10. wzywa Komisję do ustalenia efektywnych pułapów zdolności połowowej;
- 11. uważa, że niezbędna jest reforma WPR_{ryb} w celu regionalizacji jej wdrażania oraz zarządzania jej programami i środkami;
- 12. wzywa Komisję do egzekwowania nałożonego na państwa członkowskie obowiązku prawidłowej aktualizacji rejestrów statków rybackich oraz do ustanowienia obowiązku składania sprawozdań dotyczących starań na rzecz osiągnięcia równowagi między zdolnością połowową a uprawnieniami do połowów.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.6.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 13 - : 8 0 : 1
Posłowie obecni w trakcie głosowania końcowego	Antonello Antinoro, Alain Cadec, Chris Davies, João Ferreira, Carmen Fraga Estévez, Pat the Cope Gallagher, Dolores García-Hierro Caraballo, Carl Haglund, Ian Hudghton, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raúl Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(-y) obecny(-i) w trakcie głosowania końcowego	Jean-Paul Basset, Barbara Matera, Jens Nilsson, Mario Pirillo, Nikolaos Salavrakos, Antolín Sánchez Presedo

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	9.7.2012
Wynik głosowania końcowego	+ : 18 - : 1 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Andrea Češková, Jens Geier, Gerben-Jan Gerbrandy, Ingeborg Gräßle, Monica Luisa Macovei, Crescenzo Rivellini, Petri Sarvamaa, Theodoros Skylakakis, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard, Michael Theurer
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Chris Davies, Christofer Fjellner, Edit Herczog, Ivailo Kalfin, Barbara Weiler